

ПЕРІОДЪ VI-ий.

Отъ нападеніето на Татарытъ при Тертера I-ий до покореніето на
българското царство отъ Турцытъ при Шишмана,
1286—1396 год.

§ 48. Татарското нашествіе въ България при Тертера I.

Въ началото на този періодъ Михаилъ Палологъ умира, Наслѣдникътъ му Андроникъ, записанъ съ черковны расправы въ столицата си, не обра- щалъ толкозъ вниманіе на бѣлг. работы. А Тертеръ, като са бѣше раскаялъ за паръясванъето на първа- та си законна жена (Елтимірова сестра), сега намѣ- ри сгоденъ случай пакъ да я иска наедно съ сына си Светослава. И за туй са обѣрнжъ къмъ Іоанна Ангела-Комнена, съ молба да стане посрѣдникъ меж- ду него и новия И-ръ. Епирскыйтъ деспотъ са заин- тересува ѣще повече въ тѣзи работа, защото Тер- теръ са вричаше да земне една отъ дъщиритъ му за снѣха. Това сближеніе между Тертера и Ангела- Комнена нѣкакъ изстуди Андроника къмъ зетя му Іоанна Асѣня Мичовъ, дигнжъ си вече надѣждата да го види пакъ на бѣлгар. престолъ, свали му царскыя титулъ и го облѣче само въ достоинство на деспотъ римскый (отъ *Романда*), споредъ договорытъ на ба- ща му ⁽¹⁾.

Но отъ друга страна това сближеніе бѣше страшно за западнытъ области, които влязяхъ въ състава на Византійската Имперія. Андроникъ не

⁽¹⁾ *Rachum. t. II, p. 57.* — Този Пахимерь е оста- вилъ нѣколко философскы списанія и исторіята на Византія въ 12 книги, която обема събытіята отъ 1258 — 1308.